

ТЕХНОЛОГІЧНІ РИЗИКИ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Пелипканич І. В.

Науковий керівник – професор, д.е.н. Потриваєва Н. В.,

Миколаївський національний аграрний університет

(54020, Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 9, каф. Обліку і оподаткування,
тел. (093) 553-81-22)

E-mail: pelipkanich@mnaui.edu.ua; факс (0512) 34-41-72

Об'єктивно властиві будь-якому сегменту економічних відносин різноманові ризики в умовах економічних криз виявляються в більш значній мірі, ніж в стандартних умовах. Це, в першу чергу, відноситься до ключових сегментів національної економіки, таким як агропромисловий комплекс (далі –АПК), стан якого є важливим індикатором національної економіки держави в цілому.

Ризик, як невід'ємна характеристика будь-якого виду економічної діяльності в сільському господарстві, присутній на всіх стадіях створення продукції. В АПК виділяють такі групи ризиків: агроекологічні, технологічні, макроекономічні, зовнішньоторговельні та соціальні ризики. Зокрема, технологічні ризики пов'язані з незадовільним станом матеріально-технічного забезпечення підприємств і організацій (моральний, фізичний і функціональний знос технічних засобів і обладнання), невідповідністю технологічних процесів і обладнання вимогам стандартів і регламентів виробництва сільгосппродукції.

З точки зору доступності спеціалізованої техніки та обладнання, технологічні ризики в рамках забезпечення продовольчої безпеки розкриваються в залежності від процесу технічного і технологічного переозброєння (модернізації) агропідприємств, від поставок імпортного обладнання, послуг іноземних компаній щодо сервісу й ремонту обладнання, яке постачається на українській ринку. Відставання сільськогосподарського машинобудування поєднується з низькими показниками конкурентоспроможності їхньої продукції, як за ціною, так і якістю та ступенем автоматизації. Дані фактори обмежують можливості щодо забезпечення продовольчої безпеки країни, свідомо скорочують внутрішній виробничий та експортний потенціал на регіональному рівні. Відсутність зацікавленості до технологічного розвитку АПК на державному рівні сприятиме відставанню у цій сфері від розвинених країн.

В умовах економічної нестабільності ступінь вагомості ризиків даної групи посилюється внаслідок збільшення процентних ставок по кредитах, значних труднощів у залученні позикових коштів підприємствами АПК та використанні лізингових схем. Підприємства АПК, по суті, опинилися в ситуації необхідності виживання за рахунок власних коштів, яких практично ніколи не вистачало навіть великому підприємству. Накопичення зносу основних засобів стримує диверсифікацію сільгосппродукції та перехід на нові види виробництв й діяльності, що дозволило б вийти з кризи з найменшими втратами.